

Hellen Rinell
23 First Kuan Hai Road
T s i n g t a o.
Shantung. Kina.

Göteborg den 24 april 1949.

N:r 262.

Älskade min Lillasyster!

Just nu har jag Rudén här, men han är upptagen i ett samtal uti mitt rum. Och här sitter jag i köket och knackar. Och klockan är 21.45. R. har varit hos mej i em. och vi har pratat lite med varandra om många ting. Bl. a. om Kina och er och andra och Ännu andra. Så har vi varit i kyrkan och han har predikat väldeliga, så att vi alla vart tacksamma och förkrossade. Man kan nog säga om honom att han har "andlig böljegång i sitt liv! Jag märker det så mycket mera som jag själv just saknar detta. Men kanske jag kan komma därhän att också jag blir så där levande. Han har gett oss mycket under denna konferens.

I em. fick han del av dina synpunkter på en del saker. Ja, han fick delvis läsa vad du skrivit i några brev. Bl. a. läste han vad du sa om honom "att han inte svarar på frågor, han som är en så regäl karl! Och vad du skrev om att ni till äventyrs skulle kunna behöva "lite uppmuntran! Och han kom i ett så hjärtligt skratt och sa att han var glad att du uppskattade honom som "en regäl karl! Och han sa samtidigt att han kände sej verkligen förkrossad och att han skulle skriva så snart han kom hem. Härifrån reser han kl. 3 i natt till Örebro, där han skall delta i distriktmötet i morron och fortsätter sedan hem på em.

Vi ha haft något som kallas döparekonferens Och därför hade vi en Ö-are med oss, nämligen missionsskoleläraren Sol-lerman. Vi hade också kallat Tage Sjöberg från Pingstvännerna, men han kunde inte komma. I mötena ha deltagit Betels och Hileads och Sarons pastorer jämte Tore Pettersson från Mölndal. I går kväll sjöng Sarons musikförening. Rudén sa att dom sjöng bra. Ja, sa jag, de gör dom, men det bästa dom har har dom fått från oss. Jag tänkte närmast på Erik och David Alinder och Gunnar Sahlin och Karin Ekvall. Erik ledde fint. Under mötets gång upptäckte jag en ung man, som inte hade sångbok. Jag gick ur bänken och gav honom min. Sedan hälsade jag på Fritz Mörk. Det var efter mötets slut, och då sa han: Vet du vem det var du lämnade din sångbok till? Nej. Jo, det var min pojke. Vad jag blev häpen. En fullvuxen trevlig ung man.

R. säger att dom svarat på stanförfrågan om de 204 doll. du nämner om kan få användas för nödhjälpen. Men han säger att pengar, som dom skickat ut ha adresserats till Gunnar, för G.K., som beordrats hem, kan dom inte erkänna som fältkassör. Det måtte väl ta skruv. Eller hur?

I dag fyller Ludde 52 år. Men inte ska du tro att hon har bjutt på kaffe, fastän jag efterlyste det. Jag var så glad och tacksam att få gå hem efter en rik stund i kyrkan på förm. och vila mej lite. Jag var med i torsdags och i går kväll och i dag hela dan, så det passade mej så bra att gå hem. Och Luddes födelsedagskaffe, som kostat mej den obligatoriska femman, skall jag väl ta ut en annan gång.

Skall alltihop störta samman i erat land nu? Radion spottar ut oroande ting och tidningarnas stora rubriker talar allvarsord.

Det här var ett jämmerligt brev att ta tid. Men jag tyckte att jag ville ha något att säga om lådorna innan jag skickade det. Och i eftermiddag, onsdagen den 4 maj har vi ställt in dom i skyddsrummet på Meijerbergs gatan 2 B., vilket Kalle upplåtit för ändamålet. Det var hyggligt av honom Och ni kan ju vid tillfälle skriva och tacka. Jag har i em. också försäkrat dom mot brand, stöld och vatten. Jag visste ju inte ett dugg vad jag skulle ta till. Men jag tog på kr. 5.000:-. Och nu får ni säga vad ni tycker om det. Huvudsaken var ju att det blev försäkrat från första stund. Denna försäkring kostar kr. 9.50 pr år. Magasinerat gods blir nämligen mycket dyrare än det man har i lägenhet eller på sin vind eller så.

Men du ska tro att det hela har inte gått så lättvindigt. Vi hade ju inga förteckningar på Engbergs och Roséns lådor. Varför inte? Dom höll just på att lasta dom på bilar för att skicka dom åt respektive håll. Och så öppnade dom ett par för att ta stiekprov. Och i en av dom träffade dom på - hör och häpna! - socker och konserver. Det var eldfarligt. Jag hoppades i djupet av mitt hjärta att ingen av er och inte heller Gunnar hade gjort något så dumt och fick sedan veta att det var i de lådorna, som vi inte hade innehållsförteckning på. Det var ju väl att det inte var i någon av dom andra. Det säger jag då. Det var tillräckligt pinsamt ändå. Leffler ansåg att det enda som nu var att göra var att köra dom till Frihamnen, så dom i lugn och ro fick gå igenom alltihop där!!! Så ringde jag i fredags kväll till Karl Larnelius och frågade om Egrons lådor hade kommit. Ja, sa Ruth, Karl kommer just nu upp efter att ha varit på brevlådan med ett meddelande till Sala att deras gods gått i dag. Så kom Karl och jag berättade den här historien för honom. Då sa han att det skulle vi allt försöka undvika, nämligen att skicka dom till Frihamnen, för det blev ju dyrt på allt sätt. Och så erbjöd han sej att tala med Lefflers och ta reda på vem som hade hand om förtullningen. Och det gjorde han. Resultatet blev att godset kördes till packhusen och förtullades där. Han kunde ingenting göra åt den saken, då deras misstankar var väckta. Så han trodde att dom tar nog upp alla lådorna. Och därtill har dom ju rätt. Så därom kan man ju ingenting säga. Men om människor vore bara något så när ärliga, så att dom inte gjorde såna här dumheter, så skulle det hela vara mycket enklare. Tänk, så dyrt det blir att skicka socker och USA-konserver sådana vägar! Bara frakten gick till över kr. 3.800:- /tretusenåttahundra9. Så tillkommer ju en hel del. Kan det vara så att dessa lådor inte varit uppackade i Kina? I så fall är det ju socker som dom fått tillstånd att föra ut ur landet. Skall man över huvud taget ta matvaror med sej från ett hungerdistrikt? Jag frågade Lefflers - fröken Nanny Haak - om dom debiterar tull så att dom anger vilka lådor det förtullade godset fanns i. Ja, jag är så glad att dom är i hamn nu. - Kaffet anmälde jag innan lådorna kommit, som väl var. Och fröken Haak sa att dom brukar inte neka en att ta in så där pass mycket om man har några att fördela det på. Men skulle dom fordra licens så kan det ju ta ett par tre veckor och då kan ju det hela bli fördröjt. Men hon tyckte att det var bra att jag sa till så att dom kunde säga att dom hade fått uppgift på att där fanns 20 lbs kaffe, som inte stod på innehållsförteckningen. Jag sa också att jag hade en specificerad uppgift på hur det skulle fördelas i hel- och halvkilo. Vi få väl se när tullräkningen kommer hur det ser ut. Tullen blir ju inte så mycket på något av det ta. Så det är inte det som det handlar om egentligen, utan just det att det gäller varor som är portförbudna utan licens.

Karl är ju väldigt snäll och rar. Men han sa att han skulle inte velat ha hand om denna förtullning. Detta sa han med anledning av att det hela började med att tulltjänstemannen blev irriterad. Lefflers hade kommit över ens med honom att komma på bestämd tid. "Efter middag!" Detta betydde för honom kl. 13 men för Lefflers folk kl. 12. Dom kom då och någon annan måste ta hand om saken och det passade inte. Så utvecklade sej det hela som jag sagt. Karl sa att han är annars en mycket hygglig karl och när han

fick sansat sej, så ville han ingenting ont och ville inte göra det hela krångligare än nödvändigt. Dom kan ju också komma i sådana situationer att när dom bara gör sin plikt, så tycker folk att dom är knussliga. Karl är säkert också mycket samvetsgrann och därför är det kanske lite besvärligt för honom att syssla med bekantas gods. Jag tycker ju för min del, att allt som är tullpliktigt skall ~~man~~ betala tull för, som du vet. På tal om Egrons lådor, så sa Karl att han hade varit nere och tittat på d dom och kunde inte förstå att dom var på något sätt skadade. Det är ju allt för gott att vara sant. Lally är visst en tös som ser syner och drömmer drömmar. Och hon påstod efter det meddelande kommit att godset var för förlorat att "det var i övre lastrummet och hade inte kommit under vatten. Tänk, att hon fick rätt till slut. Vad jag tycker att Gerda skall vara lycklig över att få packa upp allt det här!

Vi ha inte öppnat någon av lådorna än. Men vi ska väl en vacker dag plocka upp vårt 60-årskaffe. Är det någon som behöver öppnas av någon anledning? Jag menar något som ligger illa packat eller så? Eller kan det hela stå som det står f. ö. Jag skulle nog behöva en fullständig förteckning på innehållet i varje låda, om du kan åstadkomma det. Om en eldsvåda skulle ta hand om dessa bekymmersamma lådor eller om diverse tjuvar skulle uppenbara sej eller ev. vattenskada uppstå, så måste man ha något att gå efter för att göra sina anpråk gällande. Detta får du väl göra så gott du kan.

Jag har just för en stund sedan talat med Anna Lönn. Dom hade ju inte fått nycklarna från Lefflers än och Stina har ju ett klännings-tyg med från Gunnar och borde ju haft nycklarna ögonakrök. Jag hade dom tyvärr inte hemma utan på kontoret. Men i morron skall jag försöka ordna det så att Stina kan få dubblettnycklarna. Stina är en bussig tös. Känner du henne?

När jag började detta brev, hade Rudén ett samtal med någon i mitt rum, medan jag satt i köket och skrev. Denna "någon" var Irene Häger - Höglund. Hon och Tryggve håller på att skiljas efter 8 års äktenskap av vilka de sista 7 säges ha varit mycket olyckliga. Nu har visst Tryggve talat vid Rudén eller sagt att han skulle göra det och då ville väl Irene också säga sitt ord. Det handlar om mycket elände. Det är väl huvudsakligast ekonomiska saker som ställt till eländet. Det är väl troligt att båda ha skuld, men T. har gjort många konstiga saker. Deras lilla Sara, som är 7 år, skall nu vistas dels hos mamma och dels hos papp pa, vilket ju kan gå illa åt ett litet barns nerver med tiden.

Nu tror jag att jag skall gå och lägga mej. Har varit lite skrabbig ett par dar. I går fick jag diarrè och när jag kom hem hade jag 38.8. Jag la mej att sova en timma och när jag vaknade hade jag lika mycke. Jag tog en bil och for ner till Märta Kuhlin, där vi hade ett sammanträde med anledning av det tillkommande årsmötet med gemenskapsdagar. Jag trodde de att där skulle upp en fråga som krävde min närvaro. Men så blev det inte och jag for hem om en stund. I dag på morron hade jag normal temp. Men en är ju så schack så. I morn är jag nog så bra.

Ja, i dag är jag tydligen ganska bra, ja, kanske riktigt bra. Det är den 5. Och kl. är 5. Jag vaknade just för en liten stund sedan. Och så måste jag knacka ner något medan jag kommer ihåg det. Varför i all världen skickar du hem med Hedvig 1 par tofflor och 1 par yllebyxor? Jag får säga som Royseman att "det verkar snurrigt! Det var väl det sista du skulle skicka hem, när du går där ute och fryser. Roy hade det med sej, då han var hemma i påsk. Nu går jag och lägger mej en stund igen.

- Är ni alla tre i Kiaohsien? Anna Lönn sa de.

-- Och nu är jag på kontoret och upptäcker att jag inte ens erkänt ditt brev nr 26 av 3/4, som kom den 19/4. Men jag får försöka återkomma snart Och här innesluter jag bara de allra käraste hälsningar till föräldrarna och deras son och ev. andra hälsningsmottagare åtte